

Research Article

รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

MODEL OF EFFICIENCY IMPROVEMENT ON ACADEMIC JOURNAL MANAGEMENT
OF FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES,
PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

ศุภโชค มณีมัย*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Suppachock Maneemai*

Faculty of Humanities and Science, Phanakhon Rajabhat University

*E-mail: suppachock@pnru.ac.th

Received: 2023-04-18

Revised: 2023-06-12

Accepted: 2023-07-17

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในประเด็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อเสนอรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยใช้กรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้คืออาจารย์และนักวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 105 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

ผลการวิจัยที่ได้สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการบริหารจัดการแต่จะมีระดับคะแนนปานกลาง เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของงานวารสารวิชาการทำให้บุคลากรขาดความเข้าใจเพียงพอ และขาดการประสานงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการวารสารและผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งงบประมาณที่มีจำกัด และขาดความคล่องตัวจากระบบการบริหารงานในรูปแบบของระบบราชการ 2) ปัจจัยที่มีส่วนทำให้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์นโยบาย

ให้ชัดเจน และกำหนดบทบาทหน้าที่ และมอบอำนาจหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้ชัดเจน พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ และกำหนดแผนงานที่ส่งเสริมการรายงานผล และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสนับสนุน และตระหนักต่อประโยชน์ของการนำผลข้อมูลของการรายงานผลมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของงานวารสารวิชาการฯ 3) รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรนำแนวคิด 3 M และ แนวคิด PDCA มาเป็นแนวทางการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การลดขั้นตอนการทำงาน ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อตัดสินใจ และการปฏิบัติงานตามหลักจริยธรรมงานวิจัย และสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมด้านวิจัยต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้การใช้งานระบบ thajjo, การเรียนรู้ระบบ fast-track

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ วารสารวิชาการ การบริหารจัดการ

ABSTRACT

This research aimed to 1) study problems in academic journal management of the Faculty of Humanities and Social Sciences in the aspect of factors contributing to the efficiency improvement of the journal, and 2) suggest a model of efficiency improvement in academic journal management of the Faculty of Humanities and Social Sciences using the PAM-POSDCoRB conceptual framework. The scope of this study consisted of 105 lecturers from the Faculty of Humanities and Social Sciences. The number of respondents to the questionnaire was 58, representing 48.3 percent.

The findings revealed that:

1) The management problems of the academic journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences were mainly not found in terms of management but had a moderate level due to the lack of public relations of the academic journal activities leading to personnel's insufficient understanding, lack of coordination between the journal committees and practitioners, limited budget, and lack of management flexibility caused by the bureaucratic system. 2) Factors contributing to the efficiency improvement in academic journal management at the Faculty of Humanities and Social Sciences were: a clear policy of public relations, adequate budget support, plan setting, and reporting as guidelines for the executives to support and improve academic journal operations. 3) The model of efficiency improvement in academic journal management of the Faculty of Humanities and Social Sciences showed that 3M and PDCA conceptual

frameworks should be applied to academic journal management in order to increase operational efficiency and reduce processes. Moreover, the staff should understand their role in making decisions in accordance with research ethics. They should be supported in receiving training on research ethics, thajjo operational system, and the fast-track system.

Keywords: efficiency, academic journal, management

บทนำ

จากแผนแม่บทการวิจัยตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ระยะเวลา 15 ปี พ.ศ. 2565-2579 มีบทบาทหลักในการดำเนินการตามพันธกิจด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อพัฒนากิจกรรมงานวิจัยให้เชื่อมโยงแบบองค์รวมและสอดคล้องกับการปฏิรูประบบบริหารจัดการงานวิจัยของชาติ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) การวิจัยเพื่อการผลิตและพัฒนาครู 3) การวิจัยการยกระดับคุณภาพการศึกษา และ 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารและจัดการ แบ่งเป็น 13 แผนงาน (แผนแม่บทการวิจัยตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ระยะเวลา 15 ปี พ.ศ. 2565-2579) ทั้งนี้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแล และส่งเสริม สนับสนุน รวมทั้งประสานการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้คณะ ๗ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระบบและการบริหารงานที่คล่องตัว และกระจายโอกาสการได้รับทุนวิจัยจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้และเผยแพร่ต่อสังคมได้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ส่งเสริมและผลักดันให้คณาจารย์ของคณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ผลิตงานวิจัยในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาระบบงานการสนับสนุนกิจกรรมด้านวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาเพิ่มผลงานวิจัย บทความวิจัย/บทความวิชาการ รวมทั้งได้จัดทำวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้ในปัจจุบันการเผยแพร่งานวิจัยมีบทบาทอย่างมากต่อองค์การต่าง ๆ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อกระจายข่าวสาร องค์ความรู้ บทความวิจัย/บทความวิชาการต่าง ๆ ให้กับผู้ที่สนใจที่ต้องการแสวงหาองค์ความรู้ด้านวิจัยต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์อีกด้วย ทั้งนี้งานเผยแพร่มิมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการดำเนินการให้เข้าถึงกลุ่มบุคคลที่สนใจ และตรงตามเป้าหมายและสร้างการยอมรับจากแวดวงวิชาการ รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นอกจากนี้หากคณะฯ สามารถลดปัญหาของกระบวนการทำงานด้านการเผยแพร่งานวิจัย และมีรูปแบบการจัดการการเผยแพร่งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น งานวิจัยของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะได้รับการยอมรับ มีคุณภาพ และได้รับการอ้างอิง ส่งผลให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นที่ยอมรับจากประชาชนและสังคมได้ สามารถเผยแพร่

และนำองค์ความรู้ด้านการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งเกิดการใช้งบประมาณด้านการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่งด้วย

จากที่กล่าวมานั้น การเผยแพร่งานวิจัยมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่นำองค์ความรู้จากนักวิจัยของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อก่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดได้ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและค้นคว้าให้ทราบถึงรูปแบบการเผยแพร่งานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการปฏิบัติที่เกินความจำเป็น เพิ่มความรวดเร็ว ถูกต้องและเหมาะสม สร้างวิธีการปฏิบัติงานที่เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการงานวารสารของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และส่งเสริมการเผยแพร่งานวิจัยของบุคลากรของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกทั้งเพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์ ใช้เป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาวางแผนและพัฒนารูปแบบการจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้เกิดประสิทธิภาพในการเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครต่อไป เพื่อจะส่งผลให้งานวิจัยที่ทำการวิจัยนั้นมีแหล่งเผยแพร่ที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ ได้รับความสนใจ เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานภายนอก และสามารถพัฒนาให้วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และท้ายที่สุดจะทำให้องค์ความรู้ที่ได้

จากงานวิจัยนั้นๆ ได้รับการเผยแพร่สู่ประชาชน และเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. ศึกษาปัจจัยการบริหารที่มีส่วนทำให้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. เสนอรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็น และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีวัตถุประสงค์ 3 ประเด็น คือ 1) ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการคณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) ปัจจัยต่อแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประชากรคืออาจารย์และนักวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 105 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและนำมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

การศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำคำว่า “ประสิทธิภาพ” มาศึกษาด้วย โดยมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดหรือความหมายของประสิทธิภาพไว้หลายคนที่สำคัญคือ

The Royal Institute Dictionary 1999 (1999, p.510) ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย “ประสิทธิภาพ” ไว้ว่า “ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน”

Prachayapruit (1992) ในหนังสือเรื่อง “ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์” ได้ให้ความหมายประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง การสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลมากที่สุดโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นั่นก็คือ การลดค่าใช้จ่ายด้านวัสดุ และบุคลากรลง

Kasemsin (1976) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหาร” กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การทำงานที่ต้องการให้ได้

รับประโยชน์สูงสุด และการที่จะพิจารณาว่างานใดมีประสิทธิภาพ หรือไม่ก็พิจารณาได้จากผลงาน

Niratnipaworn (2005, as cited in Chaowajareun, 2006) วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดนราธิวาส”) ให้ความเห็นว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานจะเป็นเครื่องชี้ความเจริญก้าวหน้า หรือความล้มเหลวขององค์กร งานที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารก็คือ งานในหน้าที่ของการบริหาร ซึ่งจะเป็นสากลไม่ว่าองค์กรนั้นจะมีขนาดใหญ่ หรือขนาดเล็ก ผู้บริหารที่ชาญฉลาดจะต้องเลือกการบริหารที่เหมาะสมกับองค์กรของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด

Meksawan (1995, as cited in Erduea, 2006) วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่กับการบริหารราชการจังหวัดในอดีต”) กล่าวถึงประสิทธิภาพ ว่า มีความหมายรวมถึงผลิตภาพและประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดได้อย่างมีมิติ ตามแต่วัตถุประสงค์ในการพิจารณา คือ 1) ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนการผลิต (input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากรด้านเงิน คน วัสดุ เทคโนโลยีที่มีอยู่อย่างประหยัด คำนวณและเกิดการสูญเสียให้น้อยที่สุด 2) ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการ (process) ได้แก่ การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐาน รวดเร็ว และใช้เทคนิคที่สะดวกขึ้นกว่าเดิม 3) ประสิทธิภาพในมิติ

ของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทันเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน และบริการเป็นที่พอใจของลูกค้า หรือผู้มารับบริการ

Millet (1954 , as cited in Ruangphungluang, 2006) วิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารจัดการด้านการประสานงานของกรมกิจการพลเรือนทหารกองบัญชาการทหารสูงสุด” ได้ให้ทัศนะที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ว่า หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่มวลมนุษย์ และได้ผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้นด้วย

จากการศึกษาความหมายของประสิทธิภาพสามารถสรุปได้คือ ขั้นตอน รูปแบบ แนวทาง หรือกระบวนการจากการศึกษาข้อมูลจากความรู้หรือจากประสบการณ์ และการศึกษาจากองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำมาประยุกต์เป็นรูปแบบของการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการบริหารจัดการการทำงานให้มีความถูกต้อง มีมาตรฐาน รวดเร็ว และสร้างแนวปฏิบัติหรือเทคนิคที่สะดวกขึ้นกว่าเดิมโดยประสิทธิภาพจะเป็นเครื่องชี้ความเจริญก้าวหน้า หรือความล้มเหลวของหน่วยงานดังกล่าว และผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับความหมายของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ เป็นการให้ความหมายที่ครอบคลุมความหมายของประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของหน่วยงานทำให้เข้าใจง่าย ชัดเจน และสามารถที่จะนำมาปรับใช้กับหน่วยงานอย่างเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

สำหรับคำว่า “การบริหารจัดการ” นี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

การบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความหมายของการบริหารจัดการ โดยนำมาจากนักวิชาการดังต่อไปนี้

Santiwong (2000, pp. 21-22) ในหนังสือเรื่อง “องค์การและการบริหาร” ได้กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการไว้ 3 ด้าน คือ 1) ในด้านที่เป็นผู้นำ หรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการหมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์การ 2) ในด้านของภารกิจ หรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และ 3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

Niratnipaworn (2549 p.111) ในหนังสือเรื่อง “หลักรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิดและกระบวนการ” การบริหารจัดการในฐานะที่เป็นกระบวนการหรือกระบวนการบริหารจัดการเกิดได้จากหลายแนวคิด เช่น โพสคอรบ (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของ ลูเทอร์ กุลลิค (Luther Gulick) และ ลินดอล เออร์วิค (Lyndall Urwick) ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหารจัดการ 7 ขั้นตอน/ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดการคน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารจัดการตามแนวคิดของ เฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับการ (Commanding)

การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า พอคค์ (POCCCC) นอกจากนี้ วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2548: 5) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนา ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ” กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั่ง การบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึง หรือใกล้เคียงกัน ที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ หนึ่ง ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงาน ภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารราชการ สอง มีกระบวนการ บริหารที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศ ไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้น ต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำ แนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการ บริหารราชการ ในขณะที่การบริหารการพัฒนา ให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนา นโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) ส่วนการบริหารการบริการ เน้นเรื่องการบริหารอำนวยความสะดวก และการให้บริการ แก่ประชาชน

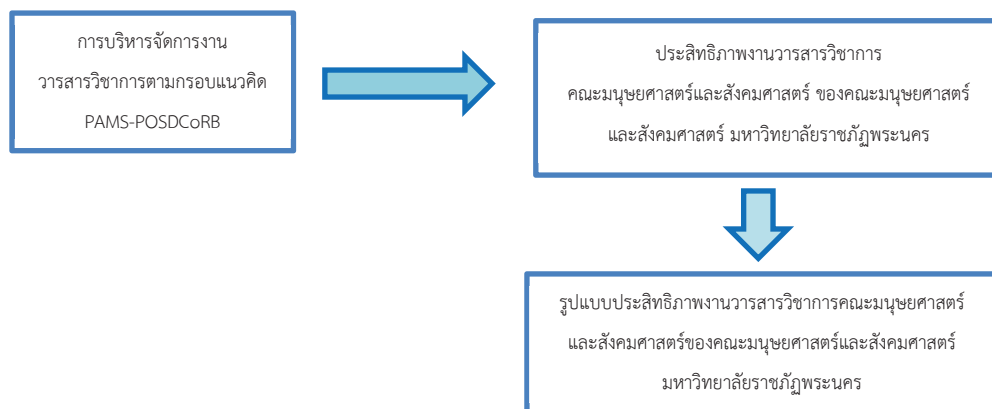
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา และแนวทาง การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

Niratnipaworn, (2005 p.8) ได้ให้ ความเห็นไว้ว่า “กระบวนการบริหาร” เกิดจาก หลายความคิด และได้จัดกลุ่มปัญหาโดยนำ “กระบวนการบริหารจัดการ” ที่เรียกว่า POSDCoRB ของ กุลลิค และเออร์วิค (Gulick & Urwick) ที่เขียน ไว้ในหนังสือ เรื่อง “Papers on the Science of Administration: Note on the Theory of Organization” ในปี ค.ศ. 1937 มาใช้ โดย POSDCoRB ประกอบด้วย 7 ด้าน/ขั้นตอน ถึงแม้ว่า POSDCoRB จะเป็นที่ยึดเคยใช้กันอย่าง กว้างขวาง และครอบคลุมกระบวนการบริหาร จัดการจำนวน 7 ด้าน ซึ่งชัดเจนมากกว่า กระบวนการบริหารงาน หรือวิธีการทำงานอื่น ๆ แต่หากวิเคราะห์ต่อไปก็พบว่า POSDCoRB มีข้อ บกพร่องบางประการ ซึ่งวิรัช วิรัชนิการวรรณ จึงนำ POSDCoRB มาพัฒนา หรือปรับเปลี่ยน ให้สมบูรณ์เพิ่มขึ้น เป็น PAMS- POSDCoRB ด้วยเหตุผลดังนี้ เหตุผลแรก POSDCoRB เกือบทั้งหมดเน้นส่วนที่เป็นวัตถุที่มองได้อย่าง ชัดเจน และเกี่ยวข้องกับผลตอบแทนด้านวัตถุ อาจเรียกส่วนนี้ว่า กระบวนการบริหารจัดการที่เป็น ฮาร์ดแวร์ (hardware) ขณะเดียวกัน POSDCoRB ได้ละเลย หรือไม่เน้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ เช่น การพัฒนาจิตใจ จริยธรรม และจิตวิญญาณ ของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยส่วนที่ เรียกว่า กระบวนการบริหารจัดการที่เป็นซอฟต์แวร์ (software) แม้ใน POSDCoRB มีส่วนที่เป็น

ซอฟต์แวร์บ้าง คือ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) แต่ก็ถือว่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์ เหตุผลที่สอง POSDCoRB ไม่ได้กล่าวถึงเรื่อง นโยบาย (Policy) ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นยิ่งของทุกหน่วยงานที่จำเป็นต้องมีนโยบายเสมอ อีกทั้งในกระบวนการบริหารจัดการไม่อาจขาดเรื่องนี้ได้ แต่โดยข้อเท็จจริงนโยบายมีความสำคัญมาก และมาก่อนการวางแผน ดังนั้น จึงควรแยกเรื่องนโยบายออกมาให้เห็นชัดเจน เหตุผลที่สาม POSDCoRB ไม่ได้กล่าวถึงเรื่อง อำนาจหน้าที่ (Authority) ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญยิ่งของกระบวนการบริหารจัดการ ความสำคัญของอำนาจหน้าที่ยังเห็นได้จากเหตุผลที่ว่า ในการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐทุกแห่งจะต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายรองรับเสมอ โดยหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย และเหตุผลที่สี่จริยธรรม (Morality) และจิตวิญญาณ (Spirit) ดังกล่าวไว้แล้วว่า POSDCoRB เกือบทั้งหมดเน้นส่วนที่เป็นวัตถุที่เรียกว่า ฮาร์ดแวร์ โดยละเลยเรื่องสำคัญที่เป็นซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นสิ่งที่มองเห็นไม่ชัดเจน และให้ผลตอบแทนไม่ชัดเจน ประกอบกับเรื่องจริยธรรม และจิตวิญญาณเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในกระบวนการบริหารจัดการ เช่น การปฏิบัติหน้าที่ราชการของทุกหน่วยงาน

ไม่อาจบรรลุผลสำเร็จที่ตอบสนอง หรือให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และขาดจิตวิญญาณของการให้บริการที่เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นต้น ดังนั้น จึงสมควรที่จะเพิ่ม 2 ส่วนนี้เข้าไปอีกเพื่อช่วยให้กระบวนการบริหารจัดการครอบคลุมครบถ้วน พร้อมกับเกิดความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์เพิ่มมากขึ้นด้วย ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 61-62) จึงได้พัฒนาหรือปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารที่เรียกว่า POSDCoRB มาเป็นแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ ที่เรียกว่า PAMS-POSDCoRB มาปรับใช้ในทางวิชาการ โดยประกอบด้วย 11 ด้าน/ขั้นตอน ได้แก่ (1) นโยบาย (Policy) (2) อำนาจหน้าที่ (Authority) (3) จริยธรรม (Morality) (4) จิตวิญญาณ (Spirit) หรือในบางกรณี หมายถึง สังคม (Social) (5) การวางแผน (Planning) (6) การจัดองค์การ (Organizing) (7) การบริหารงานบุคคล หรือการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) (8) การอำนวยการ (Directing) (9) การประสานงาน (Coordinating) (10) การรายงาน (Reporting) ซึ่งรวมทั้งการประเมินผล และ (11) การงบประมาณ (Budgeting)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

วิจัยเรื่อง รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ จำนวนบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. อาจารย์สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 105 คน 2. พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 4 กลุ่มงาน จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธี

การสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified sampling ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณของ Yamane (1973-213) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 โดยขนาดคํานวณกลุ่มตัวอย่างจะได้กลุ่มตัวอย่าง 80 คน จากประชากรทั้งหมด และ 2) นักวิจัยสายสนับสนุน การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ในส่วนของเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับแต่ละข้อ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุด ลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่ม หรือระดับที่ต้องการแบ่ง หรือระดับการวัด ผู้วิจัยกำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลไว้ 2 วิธี ประกอบด้วย 1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หนังสือ รายงานวิจัย สถิติ

ตัวเลข เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และประกาศ ข้อบังคับรวมทั้งข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ต (internet) 2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามแบบออนไลน์ google form ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม หลังจากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้อง หากไม่ครบถ้วนก็จัดส่งให้กรอกข้อมูลใหม่ รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าสถิติร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ การทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 58 คน เป็นอาจารย์สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 49.57 ของกลุ่มประชากรทั้งหมด 117 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.7 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.3 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือระดับการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 39.7 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือระดับการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 39.7 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีตำแหน่งทางวิชาการระดับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือตำแหน่งอาจารย์ คิดเป็น 36.2 ตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ คิดเป็น 6.9 ตามลำดับ และบุคลากรสายสนับสนุน มีประเภทตำแหน่งระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 13.8

2. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการจัดการของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการจัดการของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB 11 ด้าน ความคิดเห็นของประชากรมีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากในทุก ๆ ด้าน ตามกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB รวม 11 ด้าน ๆ ละ 1 ข้อ ดังนี้

1) ด้านการบริหารนโยบาย คือ ควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้ชัดเจน และสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น

2) ด้านการบริหารอำนาจหน้าที่ คือ ควรกำหนดและมอบหมายอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารให้ชัดเจน รวมทั้งแบ่งอำนาจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพิ่มมากขึ้น

3) ด้านการบริหารคุณธรรม คือ ต้องปลูกฝังแนวการทำงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และการไม่ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเอง ให้เกิดขึ้นกับบุคลากรทุกระดับ

4) ด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม คือ ควรดำเนินการฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่การให้บริการกับบุคลากรภายในและภายนอกเพื่อสร้างความประทับใจอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งมีการประเมินผลการทำงานด้วยว่าบุคลากรได้นำความรู้จากการฝึกอบรมมาปฏิบัติในการทำงานหรือไม่อย่างไร

5) ด้านการวางแผน คือ ควรกำหนดให้ผู้บริการทุกระดับให้ความสำคัญกับการวางแผนงานของงานวารสารวิชาการฯ ให้เป็นไปตามขั้นตอน PDCA และการปฏิบัติงานตามแผนงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6) ด้านการจัดการองค์การ คือ ควรกำหนดโครงการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ชัดเจนและส่งเสริมการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการฯ ที่ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกส่วนรับทราบ

7) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คือ ควรกำหนดทิศทางการพัฒนาบุคลากรของงานวารสารวิชาการฯ ให้ชัดเจนมีแนวทางการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานวารสาร รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ

8) ด้านการอำนวยการ คือ ควรฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการที่คำนึงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานวารสารวิชาการฯ

9) ด้านการประสานงาน คือ ควรฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการประสานงานในทุกระดับ

การถ่ายทอดนโยบาย การถ่ายทอดแผนงาน และการประสานงานด้านการบริหารจัดการที่คำนึงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานวารสารวิชาการฯ

10) ด้านการรายงานผล คือ ควรกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน หรือมีแผนงานที่ส่งเสริมการรายงานผล และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริการสนับสนุน และตระหนักต่อประโยชน์ของการนำผลข้อมูลของการรายงานผลมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของงานวารสารวิชาการฯ

11) ด้านงบประมาณ คือ ควรมีมาตรการการควบคุม และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างรัดกุม

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประสบความสำเร็จ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประสบความสำเร็จ กรอบแนวคิด 3 M ที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) การบริหารงบประมาณ (Money) และ การบริหารจัดการงานทั่วไป (Management) ความคิดเห็นของประชากรมีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากในทุก ๆ ด้าน ตามกรอบแนวคิด 3 M โดยมีร้อยละที่เห็นด้วยในแต่ละปัจจัย คือ

1) ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) ในหัวข้อ “การที่ผู้บริหารของงาน

วารสารวิชาการฯ กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการทำงาน และกำหนดให้นำผลการประเมินมาใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งของบุคลากรอย่างจริงจัง และ การที่งานวารสารวิชาการฯ กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้นำปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบที่ดี”

2) ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ (Money) ในหัวข้อ “การที่งานวารสารวิชาการฯ กำหนดมาตรการควบคุมตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรัดกุม”

3) การบริหารจัดการงานทั่วไป (Management) ในหัวข้อ “การที่งานวารสารวิชาการฯ สนับสนุนให้มีการพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้เข้าใจ และเห็นความสำคัญของการประสานงาน”

อภิปรายผล

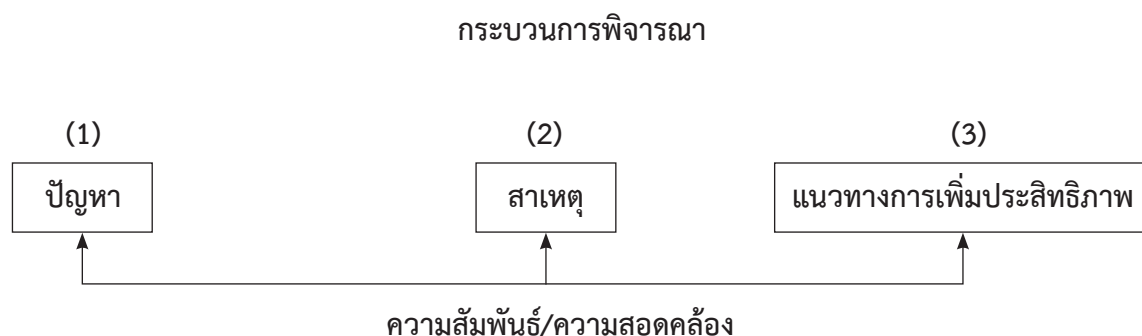
1. การอภิปรายผลผลปัญหาการบริหารจัดการและแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เมื่อพิจารณาจากกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วย 11 ด้าน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า งานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มี “ปัญหา” ในการบริหารจัดการทั้ง 11 ด้าน ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ด้านละ

1 ปัญหาเท่านั้น โดยได้เลือกปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดมาจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรในแต่ละด้าน และจะนำเสนอ “สาเหตุ” ที่ทำให้เกิดปัญหาไว้ปัญหาละ 1 สาเหตุ และ “แนวทางการแก้ไข” ซึ่งจะเป็นแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ 2 แนวทางควบคู่ไปด้วยเพื่อให้การศึกษาวเคราะห์เป็นระบบ ผู้วิจัยนำเสนอโดยใช้กรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาปรับใช้เพื่อการศึกษาวเคราะห์ โดยแนวคิดนี้มี 3 ขั้นตอน คือ 1. ปัญหา 2. สาเหตุ และ 3. แนวทางการแก้ไข (แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ) ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ดังนี้

1) ปัญหาแต่ละข้อผู้วิจัยนำมาจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วยปัญหาด้านละ 3 คำถาม

2) ทั้งนี้ปกติ “สาเหตุของปัญหา” ต้องมีอย่างน้อย 2 สาเหตุ เนื่องจากไม่มีปัญหาใดเกิดจากสาเหตุเดียว อีกทั้งสาเหตุอาจจะจัดแบ่งเป็นสาเหตุด้านวัตถุ และสาเหตุด้านจิตใจ แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอเพียงสาเหตุเดียวในแต่ละปัญหา โดยนำเสนอเฉพาะสาเหตุที่สำคัญที่สุด หรือเป็นสาเหตุที่ปรากฏชัดเจนในทางปฏิบัติเท่านั้น

ภาพที่ 2 กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา
ที่มา : Niratnipaworn (2005, pp. 25-29)

ตารางที่ 1 สรุปปัญหา สาเหตุ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ
1) ปัญหาด้านการบริหารนโยบาย (Policy) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ บุคลากรบางส่วนของคนฯ ไม่เข้าใจในความหมายและทิศทางของนโยบายเกี่ยวกับการทำงานอย่างชัดเจน	1) คณะกรรมการวารสารวิชาการและผู้บริหารงานวารสารวิชาการอาจจะขาดการพัฒนา หรือฝึกอบรมในประเด็นความเข้าใจ ความหมาย และทิศทางของนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการบริหารนโยบาย	1) งานวารสารวิชาการฯ ควรจัดฝึกอบรมเพื่อให้มีองค์ความรู้ด้านการบริหารนโยบาย และการกำหนดทิศทางของนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประสานงาน
2) ปัญหาด้านการบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ งานวารสารวิชาการฯ ไม่ได้กำหนดตัวบุคลากรให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	2) งานวารสารวิชาการฯ หรือผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการกำหนดบุคลากรให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	2) งานวารสารวิชาการฯ หรือผู้บริหารทุกระดับควรให้ความสำคัญกับการบริหารอำนาจหน้าที่ในแต่ละด้านมากขึ้น พร้อมทั้งกำกับและมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรให้ชัดเจน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ
3) ปัญหาด้านการบริหารคุณธรรม (Morality) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ บุคลากรของงานวารสารวิชาการฯ ขาดความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงาน	3) งานวารสารวิชาการฯ ขาดการฝึกอบรมหรือขาดกิจกรรมต่อเนื่องในการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อบุคลากรหรือการส่งเสริมธรรมาภิบาล	3) งานวารสารวิชาการฯ ควรจัดการอบรม และสร้างกิจกรรมในการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี เช่น ความทุ่มเท ความรับผิดชอบ ความตระหนักตามแนวปฏิบัติธรรมาภิบาล นอกจากนี้บุคลากรทุกระดับควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารคุณธรรมด้วย
4) ปัญหาการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ บุคลากรงานวารสารวิชาการฯ ดำเนินงานในลักษณะไม่เอื้อประโยชน์ต่อสังคมหรือส่วนร่วมมากเท่าที่ควร	4) บุคลากรบางส่วนของงานวารสารขาดจิตสำนึกที่ดีในการดำเนินงานที่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และส่วนร่วมเป็นหลัก	4) งานวารสารวิชาการฯ ควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับในเรื่องการมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมในการดำเนินงานที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน หรือส่วนร่วมเป็นที่ตั้ง ใช้ความรู้ความสามารถที่ปราศจากอคติยึดถือความถูกต้อง และเหตุผลเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม
5) ปัญหาการวางแผน (Planning) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของงานวารสารวิชาการฯ ไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการวางแผน	5) งานวารสารวิชาการฯ หรือคณะกรรมการวารสารฯ ไม่เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผน	5) งานวารสารวิชาการฯ ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมการวางแผน และควรมีแผนงานที่ชัดเจน และมีการประเมินผลว่าได้นำนโยบายและแผนดังกล่าวไปปฏิบัติจริง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ
6) ปัญหาการจัดการองค์กร (Organizing) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ งานวารสารวิชาการฯ มีสายการบังคับบัญชาของการบริหารจัดการที่รวมอำนาจ	6) งานวารสารวิชาการฯ ขาดแผนงานชัดเจนกับการจัดการโครงสร้างของงานวารสารวิชาการที่จะสนับสนุนการบริหารงานของงานวารสาร	6) งานวารสารวิชาการฯ ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการโครงสร้างของงานวารสารวิชาการฯ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการระบบการทำงาน และควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และแผนงาน อย่างสม่ำเสมอ
7) ปัญหาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ งานวารสารวิชาการฯ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอสำหรับการบริหารทรัพยากรมนุษย์	7) คณะกรรมการงานวารสารวิชาการฯ และผู้บริหาร ไม่เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา หรือฝึกอบรมให้กับบุคลากรของงานวารสารวิชาการ	7) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารวิชาการ ควรให้ความสำคัญและจัดสรรงบประมาณ หรือการสนับสนุนอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกี่ยวกับบุคลากรทั้งด้านการศึกษา หรือฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของงานวารสารวิชาการ
8) ปัญหาการอำนวยการ (Directing) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของงานวารสารวิชาการฯ บริหารจัดการหรือดำเนินงานโดยไม่คำนึงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเท่าที่ควร	8) คณะกรรมการวารสารฯ และผู้บริหาร ไม่เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการ หรือดำเนินงานของงานวารสารวิชาการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของงานวารสารวิชาการฯ	8) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารวิชาการฯ หรือผู้บริหารทุกระดับควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการหรือดำเนินงานเพื่อการประสานงานด้านการอำนวยการ เช่น ผู้บริหารฯ ควรมีการพัฒนา ภาวะผู้นำ และเป็นนักบริหารมืออาชีพ เป็นต้น

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ
9) ปัญหาด้านการประสานงาน (Coordinating) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ระบบการประสานงานของงานวารสารวิชาการฯ ขาดการประสานงานกันระหว่างคณะกรรมการงานวารสารของคณะฯ และมีความลำเอียงด้านการประสานงาน	9) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารวิชาการฯ ไม่มีการประสานงานกันระหว่างคณะกรรมการงานวารสารของคณะฯ อาจเกิดจากการที่คณะกรรมการงานวารสารฯ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จึงมีภาระงานสอนภารกิจหลัก ทำให้ขาดการประสานงานกันเท่าที่ควร	9) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารวิชาการฯ ควรหาแนวปฏิบัติ หรือระบบเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมการติดต่อสื่อสาร มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการประสานงานของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
10) ปัญหาการรายงาน (Reporting) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของงานวารสารวิชาการฯ ไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินผล	10) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารวิชาการฯ ไม่เห็นความสำคัญในการสนับสนุนบุคลากรให้ได้รับการพัฒนา หรือฝึกอบรมในเรื่องการประเมินผล หรือการให้ความสำคัญกับการประเมินผลกิจกรรมของงานวารสารฯ	10) งานวารสารวิชาการฯ และคณะกรรมการวารสารฯ และผู้บริหารทุกระดับควรให้การสนับสนุนบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องการประเมินผล พร้อมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในประเด็นดังกล่าวด้วย
11) ปัญหาด้านการงบประมาณ (Budgeting) ที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของงานวารสารวิชาการฯ ใช้จ่ายงบประมาณของงานวารสารฯ อย่างไม่ประหยัด และไม่คุ้มค่า	11) งานวารสารฯ หรือคณะกรรมการวารสารฯ ขาดตระหนัก หรือขาดจิตสำนึกในการใช้จ่ายงบประมาณด้านการประสานงานอย่างประหยัด และคุ้มค่า	11) งานวารสารฯ หรือคณะกรรมการวารสารฯ ควรให้ความสำคัญ หรือฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึกในการใช้จ่ายอย่างประหยัด และคุ้มค่า และควรมีแนวปฏิบัติที่สนับสนุนการใช้งบประมาณ

2. การอภิปรายผลต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประสบความสำเร็จตามกรอบแนวคิด 3 M แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ประกอบด้วย

1) ปัจจัยด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ กลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับน้อยต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยข้อความที่สำคัญที่สุด คือ “การที่งานวารสารวิชาการฯ มีหน่วยงาน หรือทีมงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา หรือฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ” ผู้วิจัยเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มประชากรซึ่งได้แก่ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื่องจาก งบประมาณที่งานวารสารวิชาการฯ ได้รับนั้นส่วนใหญ่จะเป็นค่าตอบแทนสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ส่วนงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากรนั้น จะต้องขอจัดสรรจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยต้องมีการจัดสรรกระจายสำหรับทุก ๆ คน ทำให้ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานวารสารวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพการทำงานเท่าที่ควร เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับน้อยแทนที่จะเห็นด้วยในระดับที่สูงขึ้น

2) ปัจจัยด้านการบริหารงบประมาณ กลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับน้อยต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านงบประมาณ โดยข้อความที่สำคัญที่สุด คือ “การที่งานวารสารวิชาการฯ สนับสนุน และจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม และเพียงพอ” ผู้วิจัยเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มประชากรซึ่งได้แก่ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื่องจาก การจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยนั้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานทุก ๆ ด้วย ให้เพียงพอเสมอ แต่การพิจารณาอนุมัตินั้นจะต้องได้รับการพิจารณาจากมหาวิทยาลัยก่อน ซึ่งส่วนใหญ่มหาวิทยาลัยจะยึดหลักพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นแนวปฏิบัติทำให้การได้รับการจัดสรรงบประมาณของงานวารสารวิชาการฯ จึงได้รับการจัดสรรเพียงจำกัด ทำให้คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ หรือผู้บริหารคณะฯ จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานเท่าที่ควร

3) ปัจจัยด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับน้อยต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ได้แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของงานวารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านงบประมาณ โดยข้อความที่สำคัญที่สุด คือ “การที่งานวารสารวิชาการฯ สนับสนุนให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วม

ในการประสานงาน และการทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน” ผู้วิจัยเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มประชากรซึ่งได้แก่ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื่องจากการที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีนโยบายให้อาจารย์แต่ละสาขาวิชาเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นคณะกรรมการวารสารวิชาการ และร่วมบริหารงานวารสารวิชาการฯ นั้น เป็นแนวทางที่ดี แต่อาจจะน้อยสำคัญเนื่องจากภาระงานหลักของอาจารย์มี 4 ภาระงาน คือ การสอน การทำงานวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้อาจารย์ต้องให้ความสำคัญกับ 4 ภาระงานหลักก่อน ทำให้ภาระการตัดสินใจของกิจกรรมของงานวารสารวิชาการฯ จะขึ้นอยู่กับบรรณาธิการวารสารฯ เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ขาดการประสานงานกันระหว่างคณะกรรมการวารสารวิชาการฯ ในบางครั้งทำให้เกิดการทำงานร่วมกันเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยประกอบด้วย 2 หัวข้อ ดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB 11 ด้าน โดยผู้วิจัยนำมาจาก 3 ส่วน คือ 1) ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรต่อแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB 11 ด้าน 2) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ

1. ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามกรอบแนวคิด PAMS-POSDCoRB 11 ด้าน

1) ด้านการบริหารนโยบาย ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหารให้มีความรู้

ความสามารถในเรื่องความเข้าใจด้านการบริหารและทิศทางของนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านนโยบาย หรือความร่วมมือกันเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Kaewsanan & Chirirung, 2021)

2) ด้านการบริหารอำนาจหน้าที่ ควรให้ความสำคัญกับการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรไว้อย่างชัดเจน และควรมีการทบทวน ปรับปรุง หรือแก้ไขกระบวนการการมอบหมายอำนาจการตัดสินใจต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน อีกทั้งควรส่งเสริมให้มีการมอบอำนาจลงไปถึงผู้ปฏิบัติงานเพื่อความสะดวก รวดเร็วต่อการให้บริการผู้เข้ามาใช้บริการงานวารสารวิชาการฯ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Kaewsanan & Chirirung, 2021)

3) ด้านบริหารคุณธรรม ควรจัดฝึกอบรมและสร้างกิจกรรมในการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ แก่บุคลากรทุกระดับ และผู้บริหารทุกระดับควรเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับการมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม เอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือบุคลากรให้รู้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และพยายามชักจูงแนะนำให้ทำตามแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนร่วมขององค์กร

4) ด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม ควรจัดฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเกี่ยวกับการมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน และส่วนร่วมขององค์กร โดยต้องปฏิบัติงานโดยนำความรู้ ความสามารถมาใช้อย่าง

เต็มความสามารถโดยไม่มีอคติ และควรยึดถือความถูกต้อง และเหตุผลเป็นหลักการในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้มาใช้บริการงานวารสารวิชาการฯ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Permpon (2007)

5) ด้านการวางแผน ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนให้ผู้คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหารเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผนงาน และควรมีความชัดเจน และต้องมีการประเมินผลว่าบุคลากรได้นำนโยบายและแผนงานไปปฏิบัติหรือยังไม่ว่าอย่างใด และควรอบรมให้ความรู้เรื่องการวางแผนงานให้กับผู้บริหารทุกระดับ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนงานด้วย

6) ด้านการจัดการองค์กร ควรให้ความสำคัญกับการจัดการบริหารองค์กรด้วยการวางแผนงาน กำหนดแผนการทำงานที่ชัดเจน มีการมอบอำนาจหน้าที่ชัดเจน และต้องมีการประเมินผลของการวางแผนและติดตามแผนงานอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดทำโครงสร้างของหน่วยงานให้ไม่มีความซับซ้อนเกินไป และความสอดคล้องตามพันธกิจและนโยบายของหน่วยงานด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัช วิจารณ์, 2549

7) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหารทุกระดับควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านการศึกษา และการฝึกอบรมบุคลากร การ upskill และการ reskill ให้กับบุคลากร

ทุก ๆ คน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ นະนุนา และสัมพันธ์ พลภักดี, 2018: 151-166

8) ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการอำนวยการ คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหาร ควรส่งเสริมและให้โอกาสบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทำงานกับงานวารสารวิชาการฯ เช่น มีภาวะผู้นำ, มีความรู้ด้านการบริหาร เป็นต้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสและการสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพของหน่วยงาน และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านการอำนวยการขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Niratnipaworn (2006)

9) ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการประสานงาน คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหาร งานวารสารวิชาการฯ ควรหาแนวปฏิบัติ หรือระบบเทคโนโลยี หรือนวัตกรรม การติดต่อสื่อสารมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการประสานงานของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

10) ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการรายงาน คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหาร ควรส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ได้รับการฝึกอบรมได้การรายงานผล และควรให้ความสำคัญกับการรายงานผลการดำเนินงานต่าง ๆ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นข้อมูลสำหรับนำมาพัฒนาการหน่วยงานด้วย รวมทั้งสามารถนำข้อมูลมาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chaiyadech & Mookhavesa 2021)

11) ข้อเสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านงบประมาณ คณะกรรมการวารสารวิชาการฯ และผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญหรือฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึกในการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้เกิดความประหยัด และคุ้มค่า และควรมีการกำกับ ดูแลบุคลากร ผู้ได้บังคับบัญชาให้มีการรักษาวินัยการเงิน และส่งเสริมให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเข้มข้น เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sanpakaew (2008)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาความความผิดพลาดที่เกิดจากการบริหารจัดการโดยศึกษาเฉพาะด้านใด ด้านหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เช่น ด้านการประสาน ด้านการประเมินผล เพื่อหารูปแบบการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

2) ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการวารสารวิชาการ หรือการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของงานวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เช่น ผู้ส่งบทความทางวิชาการ มาพิจารณาเพื่อรับการตีพิมพ์

3) ศึกษาความต้องการของผู้ปฏิบัติงานด้านวารสารฯ เพื่อการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานด้านการจัดการงานวารสารวิชาการ ของหน่วยงาน

REFERENCES

- Chaiyadech, L. & Mookhavesa, B. (2021). Interanl Auditing Standards of Finance Effects on the Credibility of Financial Reports of Schools under the Secondary Educational Service Area Offices Bangkok. **Rajapark Journal**, 15(41), 140-158. (In Thai)
- Chaowajareun, T. (2006). **The Management Administration Development Following the Provincial Integrated Administration of Narathiwat Province**. Master of Science in Public Administration. Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- Erduea, S. (2006). **Management Administration Comparison According to the Guideline of Provincial Integrated Administration of Drabi Province with the Former Provincial Administration**. Master of Science in Public Administration. Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- Kaewsanan, K. & Chirinung, (2021). Organization Management to Success. **Journal of Buddhistic Sociology**, 6(4), 88-108. (In Thai)

- Kasemsin, S. (1976). **Administration**. Bangkok: Thai Wattana Panich Printing House.
(In Thai)
- Luther, G. & Urwick, L. (1973). **The Science of Administration**. New York: Columbia University.
- Niratnipaworn, W. (2005) **Management administration and development administration of organs under the constitution and state agencies**. Bangkok: Nititham. (In Thai)
- Niratnipaworn, W. (2005) **The guidelines to examination answers and the framework concepts of social science**. Bangkok: Nititham. (In Thai)
- Niratnipaworn, W. (2006) **Public Administration Concept and Processes**. Bangkok, expernet. (In Thai)
- Permpon, K. (2007). **Factors Affecting the Job expectation and the Job Satisfaction of the Immigration of Suvannabhumi Airport Check Point**. Research Report. Faculty of Management Science, Suan Dusit Rajabhat University, Bangkok.
(In Thai)
- Prachayapruit, T. (1992). **Vocabulary of Public Administration**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Ruangphungluang, R. (2006). **The Management Administration in terms of Coordinating of the Directorate of Joint Civil Affairs, the Supreme Command Headquarters**. Master of Management Science. Sukhothai Thammathirat Open University.
(In Thai)
- Sanpakaew, S. (2008). **Problems and Guidelines to Increase the Effectiveness of Tax Collection in Sub-district Administrative Organization in Muang District, Nan Province**. Master of Public Administration, Uttaradit Rajabhat University.
(In Thai)
- Santiwong, T. (2000). **Organization and Management**. Bangkok : Thai Wattana Panich.
(In Thai)
- Yamane, T. (1973). **Statistics: an introductory analysis**. New York: New York: Harper & Row.
-